

איגנציה החתולה השחורה

כתבה נטשה וויזקררה
צייר פרדיננד גואוורה

איש לא רצה לאמץ את החתלתולה
השחורה. איש לא הסכים להכניס
אותה לביתו. קראו לה "רוח רעה!"
בבית אחד.

קראו לה "מזל ביש!" בבית אחר.
"פחם שחור" קראו לה בבית השלישי.
"אני לא פחם" יללה איגנציה "אני לא
רוח רעה ואינני מביאה מזל רע. אני
רק חתלתולה שחורה קטנה."

מישהו באחד הבתים צעק: "האאאא..
חתול שחור!" ובבית אחר: "ויייי..
חתול!" והיא לא יכלה למצוא לה בית.

"אני חייבת להציג את עצמי" חשבה
איגנציה. היא תכננה היטב, לקחה
עפרון ודף ניר, כתבה, ציירה וצבעה.

בקצה הדרך, שם בין עצים ושיחי יסמין
ראתה איגנציה בית יפה. אך הגדר
הייתה גבוהה, והיא הייתה כל כך
קטנה, כל שיכלה לעשות היה לצעוק:
"מיאווו!".
מהבית יצאה ילדה קטנה.

היא שמחה לראות את החתולה
ורצתה להרים אותה אבל איגנציה
התחילה לדבר אליה: "בוקר טוב,
גבירתי. שמי איגנציה, חתלתולה
שחורה, כפי שאת יכולה לראות. אני
לא מביאה מזל רע, אני לא רוח רעה
ולא פחם שחור" ואיגנציה הצביעה
בזנבה הארוך על הציור שלה.

אוכל גם לחמם את רגליך אם השמיכה
שלך תהיה קצרה מדי,

אוכל לחמם את צווארך כמו צעיף
ולהעיר אותך בבוקר"

"האם את יודעת, גבירתי איזה רעיון טוב הוא אמץ חתול? אם תאמצי אותי אוכל לשמור על מסמכים חשובים של ההורים שלך ולא לתת להם להתעופף ברוח. אוכל לעזור לך להתמצא בחושך, לדבר אליך כשאת מרגישה בודדה, לדגדג ולהצחיק אותך, לשפשף כאשר יגרד לך ואפילו לחזות מה יהיה מזג האוויר. אעשה את זה טוב יותר מכל חזאי. אוכל לשבת על אדן החלון כמו פסל וכמובן גם לצוד עכברים."

"וכשאגדל אוכל גם לתפוס ציפורים.."
לחתולה נגמרה כבר הנשימה.
הילדה הקטנה רצתה לומר דבר מה,
אבל החתולה המשיכה: "האם תאמצי
אותי?"
"אבל בוודאי!"
איגנציה הייתה כל כך שמחה שאפילו
הפרווה מאחורי אוזניה רעדה מאושר.
"פררר מרר מררר"

כשהילדה הקטנה הכניסה אותה
לביתה, איגנציה התרוצצה לכאן ולכאן
והיו לה שאלות בלי סוף: "איפה את
ישנה? מתי להעיר אותך?" היא הציצה
למטבח "זה יהיה חדר השינה שלי,
גבירתי." אחר כך שאלה איפה ניתן
למצוא עכברים וכמה הם גדולים בבית
הזה.

"ששש תירגעי לרגע" אמרה הילדה
הקטנה.
"אבל לגבי העכברים.."
"חתלתולה חמודה, אין לנו כאן
עכברים" הילדה גירדה לאיגנציה
מאחורי אוזניים.

היא הכניסה אותה למטבח ונתנה לה
חלב חם. וכשאִיגנציה לא יכלה יותר
לשתות, הילדה עזרה לה להתנקות.
ואז, עם החתלתולה על הידיים יצאה
הילדה לגן. "אני לא רוצה שתהיה
המטפלת או המשרתת שלי" אמרה
כשהיא מנשקת לאִיגנציה "אני רוצה
שתהי לי לידידה."

ובגן, בצל עצים גדולים, מרוצה ומנהמת,
נרדמה איגנציה ליד האמא החדשה שלה.